

JEŽÍŠOVY ZÁZRAKY

Ježíš nebyl jen učitel, který vykládal nádherná podobenství, ale dělal také mnoho zázraků. Ježíšovo učení bylo tak vznešené a božské, že takové věci mohl učít jenom Bůh. Aby však všichni lidé viděli, že Ježíš opravdu je Bůh, proto konal zázraky. Ježíš byl všemohoucí: mohl proměnit vodu ve víno; několika rybičkami a několika bochníčky chleba nasýtil pět tisíc lidí; troškou bláta uzdravil slepého. Ježíši, z tvých zázraků poznávám, že jsi pravý Bůh. Dej mi, prosím, abych tě měl vždycky rád.

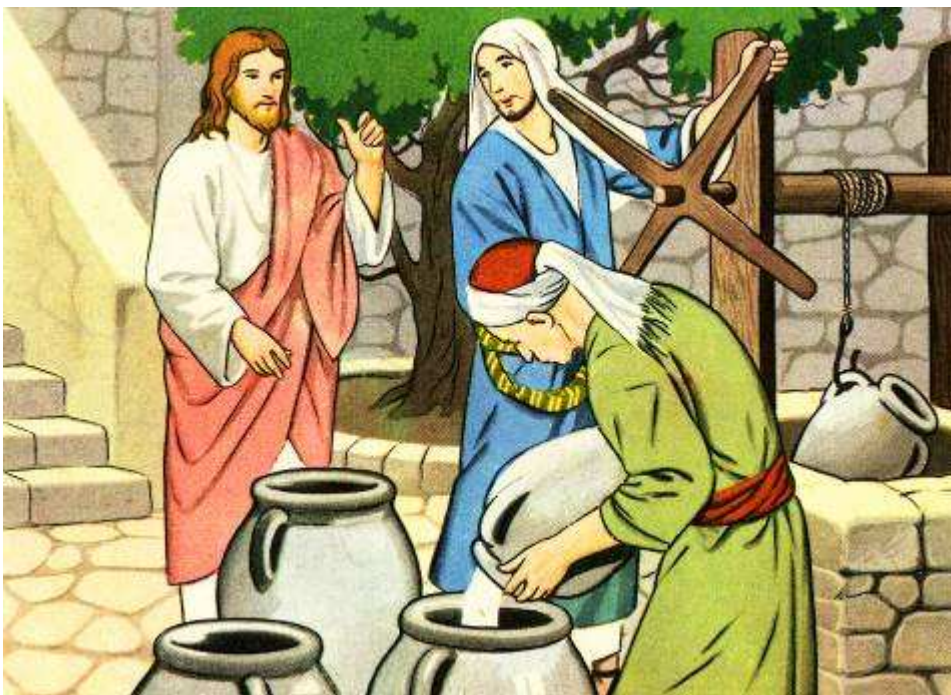
První zázrak Ježíš učinil v Káně Galilejské. Byla tam svatba a Ježíš byl také pozván. Ženich a nevěsta, ověnčení květinami, přivítali Ježíše a jeho učedníky a pozvali ho dál do domu. Na té hostině byla také Panna Maria, Ježíšova matka.

Zatím co v jídelně všichni byli veselí, služebníci si všimli, že ve sklepě došlo víno. Bylo to velmi trapné. Svatba byla sotva v půli, tolik hostů bylo pozváno a najednou tu pro ně nebude co pít! Byla by to pro ženicha velická ostuda. Panna Mana jen nahlédla do sklepa a hned pochopila, kolik uhodilo.

Rychle se vrátila do jídelny a přistoupila k Ježíšovi, který zrovna mluvil s nevěstou, a potichoučku mu pošeptala: „Už nemají víno!“ Ježíš hned pochopil, že jeho matka chce pomoci ženichovi z nepříjemné situace a že ho prosí o zázrak.

Vstal tedy a zašel ke studni, kde stálo šest velkých kamenných džbánů s vodou, každý asi na sto litrů. Pak řekl služebníkům: „Naplňte ty nádoby!“ A služebníci je naplnili až po okraj. Pak Ježíš řekl: „Z těch nádob teď noste na stůl víno.“ A oni poslechli.

Ježíš se vrátil do jídelny a služebníci začali nalévat zázračně proměněné víno. Ředitel hostiny nevěděl, že to víno ještě před chvílkou byla voda, a divil se, že ženich obstaral tak dobré víno. Služebníci však věděli, co se stalo, a všem to pověděli. Tu svatebčané pochopili, že Ježíš není obyčejný člověk, ale že je Pán nad celou přírodou, když mohl proměnit vodu ve víno.

Jednoho dne Ježíš dlouho kázal. Když už byl velmi unavený, vstoupil na loďku a dal se převézt na druhý břeh, aby si tam odpočinul. Lidé na břehu však pozorovali, kam Ježíš jede, a rozhodli se, že rychle půjdou po břehu kolem jezera a že na Ježíše počkají. A také tak udělali.

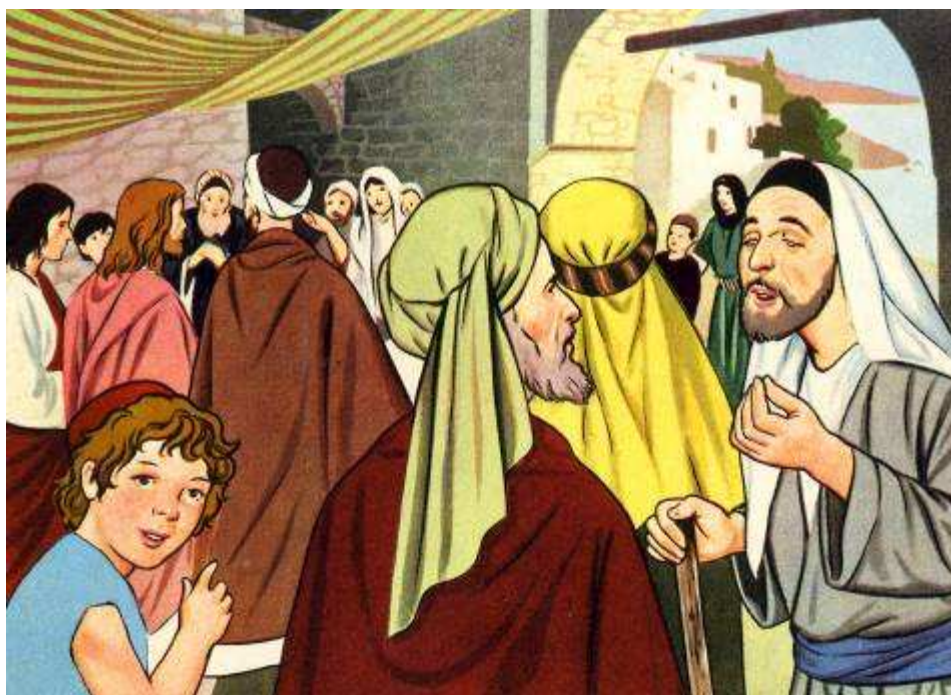
Když Ježíš u břehu přistál, viděl, že ho tam už čeká mnoho lidí a že ho chtějí slyšet. Místo odpočinku tedy musel znovu kázat. Pak uzdravil mnoho nemocných, které mu přinesli. Mezitím však už zapadlo slunce. Apoštolové tedy řekli Ježíšovi: „Pane, pošli ty lidi domů. Do okolních vesnic je daleko a nevíme, odkud vzít pro tolik lidí jídlo a nocleh.“

Ježíš jim odpověděl: „Vy jim dejte najíst.“ Jeden z apoštolů, jmenoval se Filip, řekl: „Jak bychom mohli! Těch lidí je asi pět tisíc, a je tu jen jeden chlapec, který má pět bochníčků a dvě ryby. Co je to pro tolik lidí!“ Ježíš však zavolal chlapce, vzal od něho bochníčky a ryby a požehnal je. Pak řekl apoštolům: „Teď lidem rozdávejte.“

Ježíš bral z chlapcova koše bochníčky a ryby, a apoštolové je roznášeli lidem, kteří se rozsadili po trávě. Všichni dostali, každý kolik chtěl. A bylo jich přes pět tisíc! Ježíš však udělal zázrak tak velký, že nakonec ještě sebrali dvanáct košů zbytků. Ježíš tím zázrakem chtěl ukázat všem lidem, že on je Pán všech věcí.

Jindy šel Ježíš městem Jerichem. Slepý žebrák, který slyšel shon a křik, se ptal, co se to děje. Řekli mu: „Škoda, že ho nemůžeš vidět. Jde tudy Ježíš, Boží Syn, který dělá tolik zázraků a celé město se k němu sbíhá.“

Bartimeus, tak se ten slepý jmenoval, vyskočil a začal křičet: „Ježíši, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ Křičel tak silně, že toho lidé brzy měli dost a okřikovali ho: „Nech toho, Bartimee, svým křikem nás obtěžuješ!“ On však se nedal a křičel dál.

Ježíš ho slyšel a řekl: „Dovedte mi ho sem!“ A Bartimeus se rozběhl k Ježíši. Přitom klopýtal a narážel na lidi. Když došel k Ježíši, řekl: „Pane, dej, ať vidím.“ Když Ježíš viděl, že tolik touží po tom, aby mohl vidět květiny, hvězdy a tváře svých milých, řekl: „Ano, vrátím ti zrak, protože máš ve mne víru.“ A udělal trochu bláta z prachu a svých slin a dotkl se tím jeho očí.

Všichni lidé zůstali němí úžasem. Muž, který předtím byl slepý, jásal radostí, protože konečně viděl! Největší radost však měl z toho, že mohl vidět Ježíše.

